

sionsalderen, og jeg vil også her nævne, at på det sociale område er der tale om, at man bevarer den tryghed, som der er i den nugældende situation, for de mennesker, som er berørt af de aldersbetingede ydelser.

Så vil jeg vende mig til lovforslag nr. L 177, som er om delpension. Der er vi i Venstre meget tilfredse med, at delpensionsområdet nu koordineres meget tæt sammen med delefterlønningen og delefterlønsforslaget. Vi er også af den opfattelse i Venstre, at delpension stadig væk skal være et element, som man kan bruge i en fleksibel tilbagetrækning, også for personer, som ikke har opnået retten til efterløn.

Vi er tilfredse med, at der er en forskel, en lille forskel, i dækningen fra delefterløn til delpension. Det må være rimeligt, at når man deltager i et forsikringsprincip, som efterlønnen jo er, så giver det en lidt højere dækning, end hvis man vælger en udelukkende offentligt finansieret ydelse.

Vi synes, at delpensionen stadig væk er et godt alternativ for en fleksibel tilbagetrækning for en lang række af de mennesker, som måske kun i kortere perioder har været på arbejdsmarkedet og dermed ikke har været i stand til at oppebære en efterlønsret.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vi fra Venstres side er tilfredse med forløbet af drøftelserne omkring de her tre lovforslag, og vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med en positiv holdning og kan støtte forslagene.

Kristian Jensen (V):

Det sidste lovforslag i pakken her er skattedelen af de efterlønsændringer, vi behandler i dag, og dér synes jeg, at man nåede frem til et rigtig flot resultat bl.a. med hensyn til den skattefri præmie, der skal gives, hvis man ønsker at være med i efterlønsordningen, men ikke ønsker at gøre brug af den. Det er en simpel og ubureaukratisk måde, man er nået frem til, og vi synes, det er rigtigt, at man uddeler præmien som en skattefri check.

Derudover er det også naturligt for os, at når man nu opdeler a-kassekontingentet i et arbejdsløshedskontingent og et efterlønskontingent, så skal de to dele behandles på samme vis, og dermed skal efterlønsdelen også være fradragberettiget.

Endelig er der i de få tilfælde, hvor man skulle have sparet op i en a-kasse, men af andre grunde ikke kan fuldføre det, enten på grund af invaliditet eller død, valgt at sætte en afgift på

30 pct. på tilbagebetalingen, der så modsvarer den fradragsret, man har haft.

Jeg har undret mig lidt over netop de 30 pct. og har arbejdet lidt på at finde ud af, hvordan det er, og så fik jeg at vide, at da skatteværdien i en gennemsnitskommune jo er 2.004, vil det cirka være 32 pct. Og for så ikke at genere nogen satte Skatteministeriet afgiftssatsen til 30 pct., og hvis det er en ny tendens i Skatteministeriet, at man sætter afgiftssatserne ned til det lavest mulige grundlag, skal vi fra Venstres side rose det meget og sige tak for det nye initiativ, den nye vej, og bakke op om forslaget.

Alt i alt er lovforslag nr. L 178 et godt forslag, og Venstre støtter det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, nu kunne jeg jo ikke få det store regeringsparti til at forklare, hvad de forestillede sig for de 60-årige, der var arbejdsløse, så må jeg spørge, om nogle af forligspartierne kan forklare mig det.

Hvilke diskussioner har der været, da man ændrede reglerne for de over 60-årige, sådan at der skulle iværksættes aktivering, hvis man var arbejdsløs? Jeg vil spørge hr. Jens Vibjerg, om han kan forestille sig nogle forskellige årsager til, at folk faktisk ikke har efterlønsret og derfor ikke har valgmuligheden. Kan han forestille sig f.eks. en ung landmand, som har måttet opgive gården og på et relativt sent tidspunkt, dvs. omkring 35-årsalderen, er indtrådt på arbejdsmarkedet og først dér har forsikret sig? Kan han forestille sig, at der kan være nogle grunde til, at man ikke har den efterlønsret, personlige eller andre grunde som gør, at man ikke har valgmulighederne? Og hvad er det så for en verden, man forestiller sig for en arbejdsløs 60-årig? Hvad er formålet med at lave aktivering? Hvad er det for en diskussion, man har haft på nattemoderne med indførelsen af den regel?

Og jeg vil godt sige, at hvis der nu kommer et svar, der hedder, at det er ligestilling med andre på arbejdsmarkedet, vil jeg spørge: Hvis det er rigtigt, hvorfor har man så ikke fjernet 130-ugers-reglen i samme hug?

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg lagde mærke til under debatten i går, at fru Ulla Tørnæs fremdrog en række eksempler på de ulykker, statsministeren havde lavet, og de